

LEVENT

Yangın
Bilmecesi

Mustafa Orakçı

LEVENT

Yangın Bilmecesi

Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

GİZLİ İŞLER PEŞİNDEYİM!

Bu dönem bizim okula yeni bir öğretmen geldi. Herkes çok iyi olduğunu söylüyor. Ben de tanışmak istedim. Bahçede görünce hemen yanına gittim. "Merhaba öğretmenim, ben Levent." dedim. "Biliyorum Levent... Ben de **Mustafa Orakçı**." dedi. Beni tanınmasına şaşırdım ama bir şey demedim. Biraz muhabbet ettik. Memleketinin Çanakkale Çan olduğunu söyledi. Önce Mustafa Öğretmen'i kekeme sandım ama meğerse Çan, Çanakkale'nin ilçesiymiş.

Neyse o teneffüs çok şey konuştuk. 1979 yılında doğduğunu, daha önce Sakarya ve Urfa'da öğretmenlik yaptığını anlattı. Ayrıca çocuklar için yazdığı kitaplar da varmış. Bu çok ilgimi çekti. "Şimdi ne yazıyorsunuz?" diye sordum. Etrafına baktı. Yakınlarda kimsenin olmadığından emin olunca kulağıma fısıldadı: "**Gizli bir proje üzerinde çalışıyorum. Bir çocuğun kardeşi ve arkadaşlarıyla yaşadığı maceraları yazıyorum.**" Sonra da sessizce yanımdan uzaklaştı.

İçime bir kurt düştü. Acaba yazdığı kişi ben miydim? Ne de olsa yaramaz bir kardeşim ve bir sürü komik arkadaşım var. Hayatım tam kitaplık hatta filmlik...

Bunu öğrenmenin bir tek yolu vardı. Teneffüslerde Mustafa Öğretmen'i gizlice takip ettim. Bir ara elini cebinden çıkarırken bir şey düşürdü. Bir kartvizitti bu. Üstünde **Derya Işık Özbay** yazıyordu. Eve gidince bu ismi internetten araştırdım. İlginç bilgiler edindim. Derya Işık Bey, şu an çeşitli dergilerde çizgi roman ve karikatür çiziyormuş. Ayrıca kitap çizimleri de varmış! Nasıl çiziyor merak ettim açıkçası.

Mustafa Öğretmen'i en son bizim Mert'le konuşurken gördüm. Artık hiç şüphem kalmadı. Kesin bizi yazıyor! Umarım her şeyi yazmaz. Yoksa nasıl çıkarım insan içine?

LEVENT

Yangın Bilmecesi

Yazan: Mustafa Orakçı

Resimleyen: Derya Işık Özbay

Yayın Yönetmeni: Savaş Özdemir

Editör: Tülay Öncü

Kapak Tasarım: Sefer Koçan

İç Tasarım: Nur Kayaalp

Baskı ve Cilt: WPC Matbaacılık

**Osmangazi Mah. Mehmet Deniz Kopuz Cad. No:17-1
Esenyurt / İstanbul**

Tel: (0212) 886 83 30 / Sertifika No: 35428

Raf: 6 - 10 Yaş Öykü Hikâye

ISBN: 978-605-08-2950-1

2. Baskı / Ekim-2019

Timaş Basım Ticaret ve Sanayi AŞ

Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5 Fatih/İstanbul

Kültür Bakanlığı Yayıncılık Sertifika No:12364

Tel: (0212) 511 24 24 (pbx)

timascocuk.com • timascocuk@timas.com.tr

iyi ki kitaplarım var...

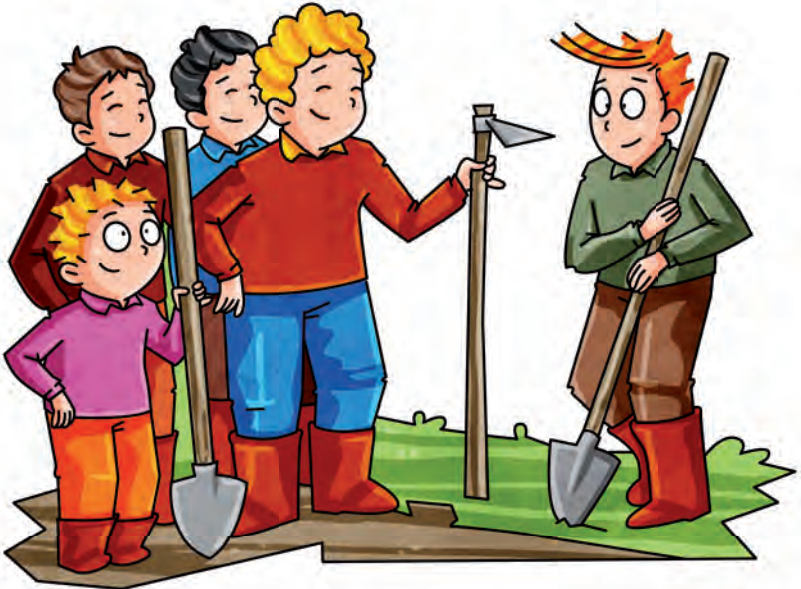
İÇİNDEKİLER

KÂMİLİN BAHÇESİ	5
YANGIN	8
BU İŞTE BİR İŞ VAR!.....	14
YANGINLARIN SEBEBİ.....	18
UYDU GÖRÜNTÜSÜ	28
KÂMİL YEM OLDU!.....	41
SÜPER KAHRAMAN KÂMİL!.....	76
SONRA NELER OLDU?	87
HAYDİ SEÇ BİRİNİ!.....	90
SÖZLÜK.....	92

KÂMİL'İN BAHÇESİ

Bu sıralar Kâmil'in yeni bir merakı var. Kendisine bahçe yapmaya karar vermiş. Başka bir deyişle sebze yetiştirecekmiş.

“Ben kendi yetiştirdiğim sebzelerden yiyecek hazırlamak istiyorum.” diye tutturdu. Biz de ninemle birlikte bir gün gittik ve bizim buğday ekili olan tarlanın yanında küçük bir bahçe hazırladık. Domates, patlıcan ve biberden oluşan bir bahçemiz oldu. Kâmil'in heyecanını görmeliydiniz.

İtiraf etmek gerekirse ilk başlarda Kâmil'e karşı çıkmıştım ama bu işin ne kadar keyifli olduğunu sonradan anladım. Artık Kâmil'in bahçesini her akşam birlikte sulamaya gidiyoruz. Artezyen kuyusundan tulumbayla çektiğimiz suyu, kovalarla bahçeye götürüp döküyoruz. Fidanlar dökmeye, yani sebze vermeye başladığındaysa çok mutlu olmuştuk. Artık iki üç günde

bir gidip sebzeleri suluyorduk. Bahçe işle-
riyle uğraşmak insana huzur veriyordu.

YANGIN

Biz bahçeyi sularken, yanımızdan büyük bir gürültüyle sirenlerini çalarak itfaiye arabaları geçti. Bizim de zaten işimiz bitmişti. Hemen bisikletlere atladık. Hayri de Eşşek'e bindi ve yola koyulduk. İtfaiye araçlarını takip etmeye başladık. Onları yakalayamasak da çıkardıkları büyük gürültü sayesinde nereye gittiklerini anlıyorduk. Yaklaşık yirmi dakikalık

bir bisiklet yolculuğundan sonra

kırmızı renkli itfaiye araçlarını gördük. Hemen yanlarına gittik.

– Biz de yardım etmek istiyoruz, dedi Osman.

Hemen önümüzde yangın hortumunu tutan itfaiyeci gülümsedi:

- Çok teşekkürler arkadaşlar ama hiç gerek yok. Bu sizin için tehlikeli. Hem neredeyse söndürdük sayılır. Neyse ki yangın çok büyümedi. Şimdi soğutma işlemi yapıyoruz.

İtfaiye araçlarının arasından bakmaya başladık. Tarlanın neredeyse tamamı yanmıştı. Allah'tan diğer tarlalara sıçramadan itfaiye gelip yangını söndürmüştü.

Bisikletlerimize atlayıp güneş batarken evin yolunu tuttuk. Bu yangın hepimizin moralini bozmuştu. Tarlanın sahibinin üzgün hâli gözümün önünden gitmiyordu.

